

SKLICI V BESEDILU

Samostojno povzemanje

Eno delo, en avtor:

Sagadin (1991, str. 39) predstavlja vrste pedagoških raziskav.

ALI

Sagadin predstavlja vrste pedagoških raziskav (Sagadin 1991, str. 39).

ALI

V delu *Razprave iz pedagoške metodologije* je Sagadin (1991, str. 39) predstavil vrste pedagoških raziskav.

ALI

V delu *Razprave iz pedagoške metodologije* je Sagadin predstavil vrste pedagoških raziskav (Sagadin 1991, str. 39).

Eno delo, več avtorjev:

Če ima delo dva avtorja, vsakič navedemo oba priimka:

... (Štefanc in Mažgon 2010, str. 35).

Če ima delo več kot dva avtorja, pri navajanju vira navedemo zgolj priimek prvega avtorja, ki mu sledi »idr.«:

... (Čagran idr. 2007, str. 53).

Dve deli ali več znotraj istega oklepaja:

Dve deli ali več istega avtorja navajamo po letu izida (starejše prej). Priimek navedemo enkrat, vmes so vejice:

... (Sagadin 1991, 2009).

Avtorje navajamo po abecednem vrstnem redu. Med avtorji je podpičje:

... (Sagadin 1991, 2009; Vidmar 2009a, 2009b).

Kadar pri dveh različnih delih istega avtorja navajamo strani, avtorja drugič ponovno navedemo. Med obema navedbama je podpičje:

... (Sagadin 1991, str. 191; Sagadin 2009, str. 35–36).

Avtorja, na katerega se sklic neposredno nanaša, navedemo na začetku, ostali sledijo po abecednem redu:

(Mažgon 2007; prim. tudi Kožuh 2003, str. 93).

V prvem sklicu na določenega avtorja oziroma delo v besedilu navedemo polni sklic (npr. Sagadin 1991, str. 120), v nadaljnjih zaporednih primerih uporabimo namesto avtorja in letnice »prav tam« in navedbo strani, če gre za drugo stran (ali poglavje), oz. zgolj "prav tam", če gre za sklicevanje na isti vir na isti strani.

Primer:

V delu *Razprave iz pedagoške metodologije* je Sagadin (1991, str. 223) predstavil Frickejev koeficient ujemanja. V besedilu je ta pojem tudi opredelil (prav tam). Sicer pa je avtor celo poglavje namenil tudi opisu akcijskega raziskovanja (prav tam, str. 39–59).

Za navajanje strani se uporablja stični pomišljaj (str. 45–54), enako za leta (1939–1945). Za navedbo naslova knjige, članka ali poglavja v knjigi v besedilu uporabimo poševni tisk:

Sagadinovo delo *Razprave iz pedagoške metodologije*, v katerem piše o ... (Sagadin 1991).

V besedilu običajno uporabljamo naslednje kratice: »prim.«, »prim. tudi«, »gl.«, »op.«

Dobesedno navajanje

Kratki citati

Za vsak navedek znotraj citata, ki ni od citiranega avtorja (npr. kakršne koli vsebinske ali tehnične opombe oziroma dodatki avtorja besedila), uporabimo oglati oklepaj "[]".

Primer:

»Pri akcijskem raziskovanju, ki združuje raziskovanje in inoviranje prakse v enoten proces, pa gre lahko za uporabo primernih [ki ne odstopajo] modelov eksperimenta.« (Sagadin 1991, str. 87)

ALI

»Pri akcijskem raziskovanju, ki združuje **raziskovanje in inoviranje** prakse v enoten proces [poudarila J. M.], pa gre lahko za uporabo primernih modelov eksperimenta.« (Sagadin 1991, str. 87)

»Če citat obsega poved ali več, stoji sklic za piko.« (Prav tam, str. 45)

Če gre za krajši citat, »ki obsega besedno zvezo ali stavek«, stoji sklic pred piko (prav tam, str. 45).

Primer:

V delu *Razprave iz pedagoške metodologije* je Sagadin (1991, str. 223) predstavil Frickejev koeficient ujemanja. ... V besedilu je ta pojem tudi opredelil: »Pri akcijskem raziskovanju, ki združuje raziskovanje in inoviranje prakse v enoten proces, pa gre lahko za uporabo primernih [ki ne odstopajo] modelov eksperimenta.« (Prav tam, str. 87)

Za opuščanje delov znotraj povedi ali med povedmi uporabimo tri pike v oglatem oklepaju "[...]".

Primer:

Sagadin pravi, da »pri učiteljih, ki sodelujejo pri preliminarnem preizkusu, Bloom posebej omenja, [...] da lahko učitelji pišejo dnevnik« (Sagadin 1991, str. 139).

Znotraj citata (tj. dvojnega narekovaja) uporabljamo enojni narekovaj »' '« za označitev tistega, kar je bilo v izvorniku označeno z dvojnimi narekovaji.

Daljši citati

Med daljše citate štejemo tiste, ki so daljši od 40 besed. Daljše citate označujemo z narekovaji in jih po dvopičju na koncu stavka uvrstimo v samostojni odstavek, ki je ločen od ostalega besedila in je na levi in desni strani nekoliko zamaknjen. Citat zaključimo s piko in številko strani na kateri se nahaja citirano besedilo (v oklepaju).

Posredno navajanje

V primeru, da v besedilu posredno navajamo določenega avtorja ali se nanj sklicujemo, navedemo izvirnega avtorja, nato "v"«, ki mu sledi sklic na avtorja, iz katerega navajamo. Ob tem navedemo letnico izvirnega besedila:

Primer:

Creswell je eden vidnejših zagovornikov spajanja kvalitativne in kvantitativne paradigme (Creswell 2000 v Mažgon 2006, str. 100).

Če avtor dela ni znan

Če avtor dela ni znan, namesto priimka napišemo naslov dela.

Primer:

Konvencija o otrokovih pravicah (1990)...

Navajanje spletnih strani

Citat vključuje avtorjevo ime, datum publikacije in številko strani (če je dostopna):

- Če je vir brez avtorja, navedemo ime strani ali prve dve besedi naslova besedila.
- Če je datum neznan, napišemo namesto letnice »b. l.« po imenu avtorja oz. spletne strani.

**VSE VIRE, KI JIH NAVAJAMO V BESEDILU,
MORAMO NAVESTI TUDI V SEZNAMU LITERATURE!**

OBLIKOVANJE SEZNAMA LITERATURE

Splošna navodila:

- V primeru enega avtorja razvrščamo enote po letu izida.
- Če se enote začenjajo z istim priimkom (avtorja), navedemo najprej enoto z enim avtorjem, nato z dvema ali več avtorji.
- Dela z istim prvim avtorjem in različnim drugim ali tretjim razvrščamo po abecedi po priimku drugega avtorja ali, če je drugi avtor isti, po priimku tretjega, itn.
- Dela z istimi avtorji v enakem zaporedju razvrščamo po letu izida.
- Dela enega avtorja (ali več v istem zaporedju) z istim letom izida razvrščamo po abecednem vrstnem redu po naslovu – takoj za letnico izida pa dodamo malo tiskano črko: a, b, c ...
- Navajamo priimke in začetnice imen za vse avtorje (tudi če jih je več kot 6).
- Pri dveh in več avtorjih stoji pred zadnjim avtorjem »in«.
- Če kot vir navajamo knjigo z urednikom/uredniki (edited book), stojijo imena urednikov na mestu avtorja, pri čemer stoji za zadnjim imenom »(ur.)«.
- Če se v besedilu sklicujemo na avtorja določenega poglavja v knjigi ali zborniku, se na seznamu literature navede avtorja poglavja.
- Pri navajanju dnevnikov in tednikov, stoji pri navedbi letnice tudi datum npr. (2011, 12. 6.)
- Pri monografijah se **v poševnem tisku** pišejo naslovi del, pri člankih pa ime revije in letnik.
- Nestandardne informacije, ki so pomembne za identifikacijo (izdaja, letnik) vključimo v oklepaju takoj za naslovom enote. Med naslovom in oklepajem ni pike. Vsebine oklepaja ne oblikujemo ležeče.
- V zbornikih imen urednikov (ki niso na mestu avtorja) ne pišemo obrnjeno, ampak najprej kratica imena, nato priimek. Navajamo vse urednike, razen za obsežna referenčna dela, z velikim uredniškim odborom, lahko navedemo zgolj vodilnega urednik in nato »idr.«.
- Če ni urednika, se napiše zgolj »V:« pred naslovom dela.
- Pri delih brez datuma in dokumentih, pridobljenih z interneta, navedemo (b. l.), če ne moremo identificirati datuma.
- Virov **ne številčimo** in pred njih ne dodajamo raznih označevalcev (angl. bullets) ali številčenja, temveč jih navajamo kot nove odstavke, pri čemer je prva vrstica zaradi preglednosti lahko pomaknjena nekoliko bolj v levo.

Literatura se navaja praviloma po zgledih predstavljenih na naslednjih straneh...

KNJIGE

Priimek, začetnice imena. (Leto). *Naslov*. Kraj: Založnik.

Štefanc, D. (2012). *Kompetence v kurikularnem načrtovanju splošnega izobraževanja*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete.

ZBORNICI ALI ZBIRKE BESEDIL

Knjiga z urednikom:

Priimek, začetnice imena. (ur.). (Leto). *Naslov*. Kraj: Založnik.

Muršak, J. in Vidmar, T. (ur.). (2006). *Neformalno izobraževanje odraslih – nova možnost ali zgolj nova obveznost*. Ljubljana: Pedagoška fakulteta, Znanstveni inštitut Filozofske fakultete.

Knjiga brez avtorja ali urednika:

Naslov. (Leto). Kraj: Založnik.

Bela knjiga o vzgoji in izobraževanju v Republiki Sloveniji. (1995). Ljubljana: Ministrstvo za šolstvo in šport.

Poglavje v knjigi:

Priimek, začetnice imena. (Leto). Naslov poglavja. V: Začetnica imena. Priimek (ur.), *Naslov knjige*. Kraj: Založnik, prva in zadnja stran poglavja.

Schmidt, V. (1970). Osnovna šola in osnovnošolska zakonodaja pred sto leti. V: V. Schmidt, V. Melik in F. Ostanek (ur.), *Osnovna šola na Slovenskem 1869-1969*. Ljubljana: Slovenski šolski muzej, str. 9–29.

Knjiga brez avtorja ali urednika:

Naslov knjige. (Leto). Kraj: Založnik, prva in zadnja stran poglavja.

Bela knjiga o vzgoji in izobraževanju v Republiki Sloveniji. (1995). Ljubljana: Ministrstvo za šolstvo in šport.

OPOMBA:

V sklicu v besedilu se uporablja nekaj besed iz naslova, ki mu sledijo tri nestične pike ali ves naslov, če je le-ta kratek.

Zakonodaja

Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja /ZOFVI/ (2007). Uradni list RS, št. 16 (23.02. 2007). Pridobljeno s <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO445>

Več zvezkov v obsežnem delu z uredniki:

Rüegg, W. (ur.). (1993–2010). *Geschichte der Universität in Europa* (zv. 1–4). München: C. H. Beck.

OPOMBA:

V besedilu se uporablja navajanje: (Rüegg 1993–2010).

Enciklopedija ali slovar:

Fass, P. (ur.). (2004). *Encyclopedia of children and childhood: In history and society* (zv. 1–3). New York: Macmillan.

Geslo v enciklopediji:

Stearns, P. N. (2004). *Comparative history of childhood. V: Encyclopedia of children and childhood: In history and society*. New York: Macmillan, zv. 1, str. 226–232.

PERIODIKA

Članek v znanstveni reviji:

Priimek, začetnice imena. (Leto). Naslov. *Revija*, letnik, številka, prva in zadnja stran članka.

En avtor

Sagadin, J. (2006). Metodološki problemi meril za izbiro kandidatov za vpis v gimnazijo. *Sodobna pedagogika*, 57, št. 5, str. 86–97.

Dva ali trije avtorji

Priimek 1, začetnica imena 1., Priimek 2, začetnica imena 2 **in** Priimek 3, začetnica imena 3. (Leto). Naslov. *Revija*, letnik, številka, prva in zadnja stran članka.

Schmidt, M. in Čagran, B. (2005). Razredna klima v inkluzivnem razredu. *Sodobna pedagogika*, 56, št. 4, str. 24–40.

Kovač Šebart, M., Krek, J. in Vogrinc, J. (2006). O vzgojni zasnovi v javnih osnovnih šolah – kaj pokažejo empirični podatki. *Sodobna pedagogika*, 57, št. 5, str. 22–42.

Članek v časopisu ali tedniku:

Priimek, začetnice imena. (Leto, Mesec. Dan.). Naslov. *Revija*, letnik, številka, prva in zadnja stran članka.

Vidmar, T. (2010, 12. 2.). Razgibanih devetdeset: visok jubilej študija pedagogike na Univerzi v Ljubljani. *Šolski razgledi*, 61, št. 4, str. 3.

DIPLOMSKO, MAGISTRSKO ALI DOKTORSKO DELO

Knafelj, Š. (2006). *Izkustveno učenje vzgojiteljic na delu*. Diplomsko delo, Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta.

OPOMBA:

Magistrsko delo in doktorsko disertacijo navajamo enako, le da namesto »Diplomsko delo« napišemo »Magistrsko delo« ali »Doktorska disertacija«.

RAZISKOVALNO POROČILO

Knaflič, L., Mirčeva, J. in Možina, E. (2001). *Temeljno znanje in spretnosti mladih, brezposelnih in staršev šolskih otrok (Raziskovalno poročilo)*. Ljubljana: Andragoški center Slovenije.

ELEKTRONSKI VIRI

Članek v spletni reviji ali časopisu:

Bernstein, M. (2002). *10 tips on writing the living Web. A List Apart: For People Who Make Websites*, 149. Dostopno na: <http://www.alistapart.com/articles/writeliving> (pridobljeno 8. 12. 2012).

Znan avtor:

Priimek, začetnice imena. (Leto). Naslov. Dostopno na: <http> naslov (pridobljeno dan. mesec. leto).

Savič, D. (2012). *Analiza predsedniške spletne predvolilne kampanje 2012*. Dostopno na: <http://www.dsavic.net/2012/12/08/analiza-predsedniske-spletne-predvolilne-kampanje-2012/> (pridobljeno 8. 10. 2013).

Spletna stran, kjer ni znan avtor:

Naslov spletne strani. (Leto). Dostopno na: http naslov (pridobljeno dan. mesec. leto).

Naslov spletne strani običajno najdemo na zavihku brskalnika.

Konvencija o otrokovih pravicah. (1990). Dostopno na: <http://www.varuhr.si/index.php?id=105> (pridobljeno 10. 12.2010).

OPOMBA:

Pri delih brez datuma in dokumentih, pridobljenih z interneta, navedemo (b. l.), če ne moremo identificirati datuma.

NOVO!

Članek iz Wikipedije:

Naslov članka. (leto, mesec, dan). Iz Wikipedije, proste enciklopedije: http naslov (pridobljeno dan. mesec. leto).

Andragogika. (2017, 1. 28.). Iz Wikipedije, proste enciklopedije: <https://sl.wikipedia.org/wiki/Andragogika> (pridobljeno 4. 4. 2017).

Za datum objave članka štejemo zadnjo ureditev besedila. To običajno najdemo na dnu strani:

Čas zadnje spremembe: 13:32, 28. januar 2017.

Citiranje v besedilu ("Andragogika" 2008)